

(119)

P

61. Bé - ké - te - len - ség nin - csen ked - vem - re,
És i - gaz - sá - gát meg - a - dom min - den - nek;
Ne adj a - zért a - zok - nak ke - zük - re,
A - kik en - ge - met szün - te - len ker - get - nek!
Szol - gá - dat min - den jó - ra ve - zé - reld,
És a ke - vé - lyek el - len vé - del - mez - zed!

62. Az én szemeim elfogyatkoztak, / Úgy nézik, várják te segedel-
medet, / Óhajtják igazságát szavadnak,
Ne késsél, Uram, segíts meg engemet! / Szegény szolgáloddal tégy
kegyelmesen, / Taníts igédre, oktass törvényedben!
63. Szolgád vagyok, adj értelmet nekem, / Hogy érthessem a te bi-
zonyosságodat, / És jó értelmében gyönyörködjem!
Ideje, Uram, hogy láttasd dolgodat, / Mert helye nincs már az
igazságnak, / A te törvényid mind eltiportatnak.
64. Azért a te szent tanításodat / Tiszta aranyánál is inkább szeretem,
/ Mindennél feljebb tartom azokat,
Életemet én aszerint rendelem, / Mert igaznak tartom minden-
képpen, / A hamis ösvényt gyűlölöm erősen.